

La relació financera dels valencians amb la hisenda central, es a dir les inversions i transferències rebudes del govern de l'Estat front els impostos pagats, resulta negativa des de ja fa molts anys.

Les infraestructures, l'educació i la sanitat valencianes pateixen les conseqüències d'un sistema de finançament autonòmic que castiga la societat valenciana amb dèficit fiscal, però també de la gestió del govern valencià que mentre s'endeuta per a organitzar grans esdeveniments és incapaç de donar els serveis que els ciutadans necessiten i paguen amb impostos.

Malgrat la descentralització administrativa vigent a l'Estat espanyol, el progrés d'una comunitat autònoma encara depèn de les inversions territorialitzades de l'administració central i del sistema de finançament autonòmic fixat a la LOFCA (Llei Orgànica del Finançament de les CC.AA.).

La distribució territorial de la inversió pública de l'Estat efectivament realitzada entre els anys 1997 i 2003 (dades de la Intervenció General de l'Estat) mostra que la mitjana destinada al País Valencià sols alcança el 5'15 % del total, molt lluny del percentatge que representem en PIB i població (10'6 %). Entre els anys 2003 i 2007 el percentatge puja fins el 8'52 %, bàsicament per les inversions a l'AVE.

Els impostos pagats a la hisenda pels valencians no són del govern central, i per tant, és la nostra missió defensar la compensació correcta, ja que no podem suportar dèficit fiscal, mentre la renda familiar disponible dels valencians és inferior a la d'altres comunitats autònomes que es beneficien de superàvit fiscal. La solidaritat s'ha de mantenir des de l'eficiència, ja que no es poden detraure recursos de les comunitats més productives sense invertir en infraestructures que ajuden a mantenir eixe dinamisme.

Quan el PP va dissenyar el sistema de finançament autonòmic actualment vigent (2001), el dèficit fiscal dels valencians sumava els 3.762 milions d'euros (Fernández, 2003). Cinc anys després, i d'acord amb les balances fiscals publicades pel Ministeri d'Economia i Hisenda, el dèficit fiscal dels valencians havia pujat fins els 5.646 milions d'euros anuals. En poques paraules, l'any 2005 de cada 100 euros que un valencià va aportar a l'Estat, una quarta part (25%) no van retornar al País Valencià.

L'actual sistema de finançament autonòmic és injust amb els valencians, ja que mentre la nostra renda per capita se situa per baix de la mitjana espanyola, la hisenda central es queda més part del que paguem, altres comunitats autònomes amb millor renda per capita reben més fons que els impostos que han pagat.

L'acord entre PP i PSOE per a reformar l'Estatut dels valencians, va excloure les propostes del valencianisme polític, i no s'abordà la reivindicació d'un sistema de finançament just per als valencians. Des de llavors el BLOC té un objectiu: fer possible un sistema de finançament que elimine el dèficit fiscal asfixiant que patim els valencians, la qual cosa suposa un fre real al progrés del País Valencià i al benestar dels valencians. I açò no es demanar la lluna, sinó més bé justícia i equitat per a la relació dels valencians amb la hisenda central.

L'acord de nou entre PP i PSOE, ara per al finançament autonòmic, pot estar miserable per als valencians, ja que sols reivindiquen una reducció del nostre dèficit fiscal en 1.000

milions dels 5.646 milions que diu la balança fiscal. És a dir, cas que els acceptaren la seua reivindicació màxima, cosa poc probable, de cada 100 euros que un valencià aporte a l'Estat, una quinta part (20%) no retornaran al País Valencià. Sols perquè les despeses en la sanitat valenciana arriben a la mitjana de l'Estat espanyol, el govern valencià hauria de destinar-hi més de 1.800 milions d'euros addicionals cada any, quasi el doble del que reivindica.

Per contra el BLOC aspira a reduir en major mesura el dèficit fiscal dels valencians amb la hisenda central, però també a la distribució territorial de les inversions públiques de l'Estat atenent criteris clars, transparents i permanents, per a evitar que depenga de la negociació política anual en funció del color polític i del cicle electoral.

La millora del finançament autonòmic no és una finalitat per si mateix per al BLOC. El valencianisme polític lluitarà per més recursos per a la hisenda valenciana, però per a millorar les infraestructures, l'ensenyament, la sanitat i els serveis socials dels valencians. No acceptarem que la major recuperació dels impostos pagats pels valencians es destine a augmentar les despeses en grans esdeveniments, ni tampoc per a pagar més càrrecs públics o tapar el dèficit de la televisió valenciana, conseqüència d'una dolenta gestió del PP.

<p>La proposta del BLOC: UN ACORD VALENCIÀ per a la millor defensa dels interessos dels valencians.</p>
--

Es necessària i urgent una proposta de reforma de la LOFCA estrictament valenciana, que sorgisca del debat i consens de les Corts valencianes, per la qual cosa proposem la creació d'una comissió parlamentària que ho possibilita.

La millor defensa dels interessos dels valencians exigeix un acord entre totes les forces parlamentàries per a presentar al Consell de Política Fiscal i Financera un acord valencià sobre finançament autonòmic.

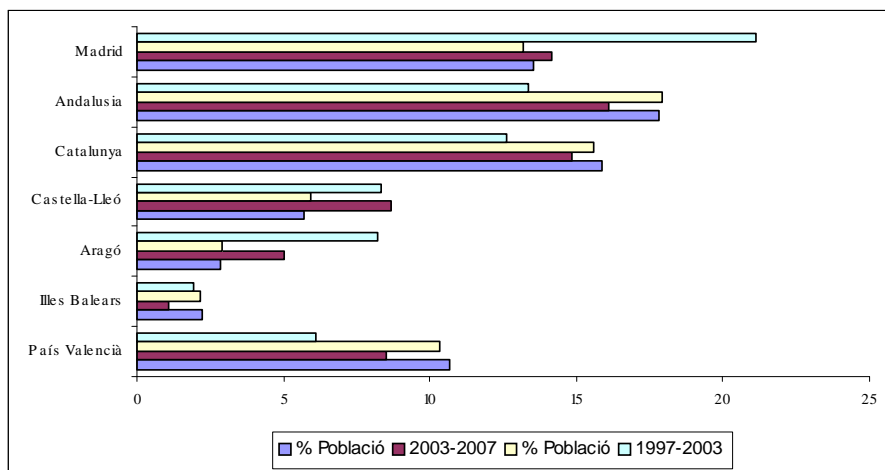
UNA REFORMA DE LA LOFCA que contemple:

- una major distribució dels recursos tributaris de la hisenda central,
- mes corresponsabilitat fiscal per a les comunitats autònomes,
- clarifique els criteris de distribució territorial de la inversió pública estatal. Els valencians exigim una garantia de defensa jurídica de la proporcionalitat a la distribució territorial de la inversió pública de l'Estat.
- un sistema de finançament que atenga principis lògics de solidaritat interterritorial, equitat, suficiència, anivellament de les rendes familiars per capita a igual esforç fiscal. Cal que es garantisca un nivell semblant per a totes les comunitats autònomes als serveis bàsics de l'estat del benestar, és a dir, a sanitat, ensenyament i serveis socials, deixant la resta en funció de la capacitat fiscal de cada comunitat autònoma. Per exemple, l'actual sistema de finançament autonòmic possibilita que Castella La Manxa destine 95 milions d'euros per a incentivar la seua indústria agroalimentària, mentre que el País Valencià sols hi pot destinar 37 milions.

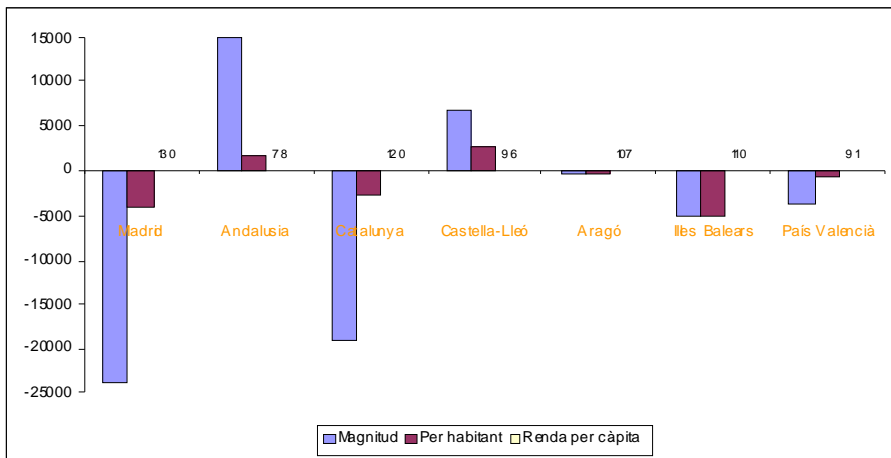
- revisió del saldo fiscal deficitari si la renda per capita se situa per baix de la mitjana. El nou sistema de finançament autonòmic caldria que fixara un sistema d'anivellació que evite que el País Valencià, amb una renda per capita inferior a la mitjana estatal (91'4 sobre 100) suporte dèficit fiscal, és a dir, transferisca recursos a altres comunitats autònomes amb una renda per capita superior a la valenciana (Aragó i Castella i Lleó, per posar dos exemples).
- creació de l'Agència Tributaria Valenciana, perquè les decisions sobre planificació, gestió, inspecció i recaptació es prenguen des de més a prop, coneixent millor els contribuents. Així es possibilitaria millor informació i de més utilitat per al disseny de les figures tributaries, al temps que major protecció per al finançament del govern valencià davant potencials arbitrietats de futurs governs centrals. La discussió sobre l'existència d'agències tributaries autonòmiques amaga un problema de poder, ja que qui disposa dels impostos recaptats pot decidir com repartir-los, i sempre costa renunciar al poder.

País Valencià, setembre de 2008

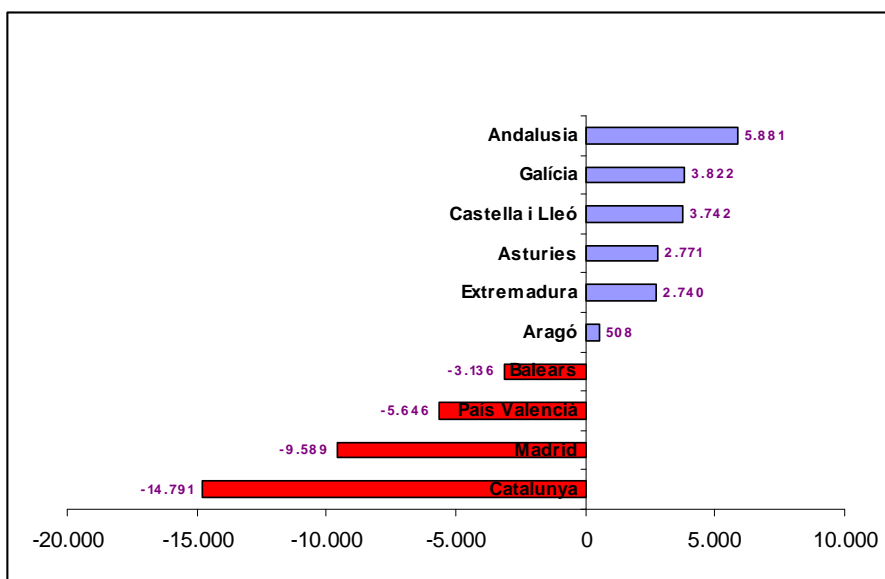
Inversió Pública de l'Estat per Comunitats Autònomes

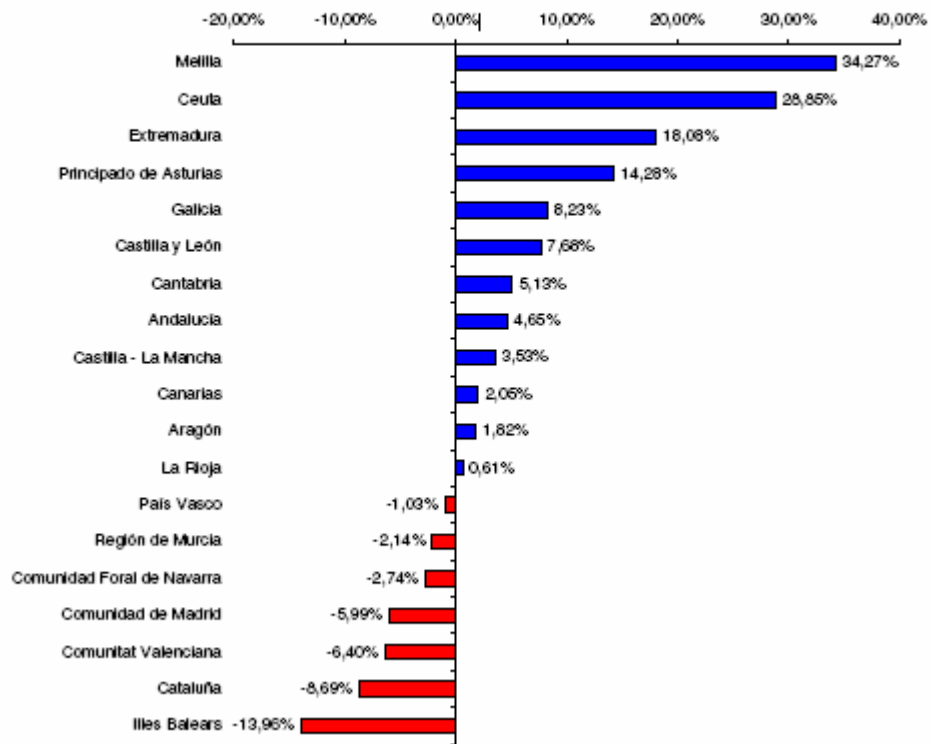
Dèficit fiscal 2005

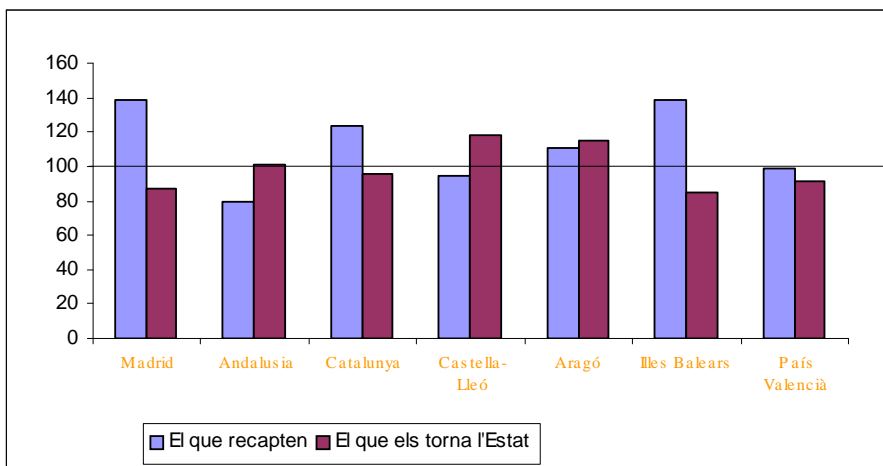
Balances fiscals CC.AA. 2005

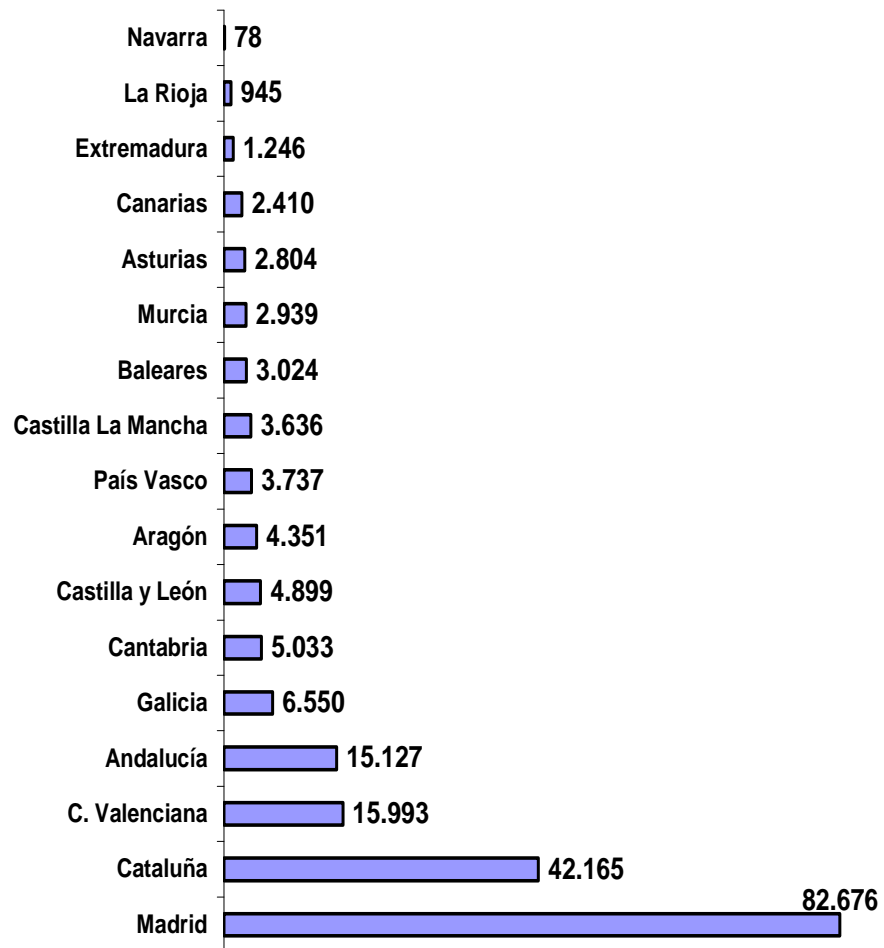
BALANZAS FISCALES. OPTICA FLUJO MONETARIO
Saldo sobre el PIB. Versión FM-2

Índex per càpita de la capacitat fiscal i dels recursos finalment disponibles

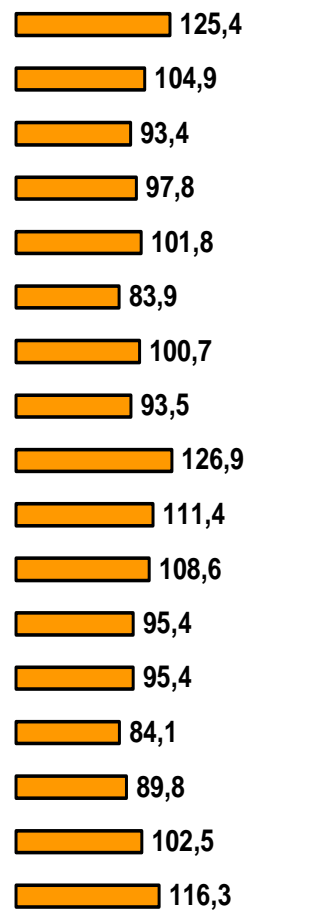

TRIBUTOS ESTATALES

Millones de euros

RENTA DE LAS FAMILIAS

España = 100